

BG

BG

BG

ЕВРОПЕЙСКА КОМИСИЯ

Брюксел, 15.12.2010
COM(2010) 755 окончателен

2010/0361 (NLE)

Предложение за

РЕШЕНИЕ НА СЪВЕТА

**относно сключването на Европейската конвенция за правната защита на услуги,
основаващи се на или състоящи се от достъп под условие**

ОБЯСНИТЕЛЕН МЕМОРАНДУМ

1. На 20 ноември 1998 г. Съветът и Европейският парламент приеха Директива 98/84/ЕО относно правната защита на услуги, основаващи се на или състоящи се от достъп под условие¹.
2. Тази директива създаде обща за целия Европейски съюз юридическа рамка за борба с незаконните устройства, които позволяват неразрешен достъп до платени телевизионни услуги, както и за ефикасната защита на същите услуги. Тази защита обхваща също както традиционното радио- и телевизионно излъчване, така и предаването по интернет.
3. Първостепенната цел на директивата бе да осигури правна защита на всички тези услуги, чието заплащане почива на *достъп под условие*, т.е. достъпът до защитена услуга в разбираем вид се предоставя под условието на предварително индивидуално разрешение². Тази защита, по-конкретно, означава обявяването за незаконна на всяка търговска дейност, която се отнася за оборудване, позволяващо или улесняващо достъпа до услуги без разрешение или заплащане на доставчика, и налагането на санкции.
4. Услугите също така са предоставени законно от доставчиците чрез *устройство за достъп под условие*, а именно всякакво оборудване или софтуер, създаден или адаптиран така, че да предоставя достъп до защитена услуга в разбираем вид³. И обратно, *незаконно устройство* означава всякакво оборудване или софтуер, създаден или адаптиран така, че да предоставя достъп до защитена услуга в разбираем вид без да е налице разрешение от доставчика на услугата⁴.
5. В този смисъл директивата определя *незаконните дейности* във връзка с незаконните устройства. На първо място става дума за изработката, вноса, дистрибуцията, продажбата, наемането или притежанието им, на второ място — за тяхното създаване, заменяне, поддържане или монтиране. И накрая, използването на търговска комуникация за утвърждаване на устройства за пиратство на пазара се обявява също за незаконна дейност. Следва да се отбележи, че за незаконни са обявени само гореспоменатите дейности, извършени в търговски контекст.
6. Санкциите, налагани за незаконни дейности, се оставят изцяло на преценката на държавите-членки, които следва да спазват общите принципи на общественото право. Те следва да бъдат „ефективни, възпиращи и пропорционални“⁵ на извършените нарушения.
7. Освен това държавите-членки следва да позволят на всички доставчици на услуги, основаващи се на или състоящи се от достъп под условие, да разполагат с подходящи начини за прекратяване на незаконните посегателства към дейността им (посредством съдебни разпореждания например), както и да

¹ ОВ L 320, 28 ноември 1998 г., стр. 54.

² Член 2, буква б) от Директива 98/84/ЕО

³ Член 2, буква в) от Директива 98/84/ЕО

⁴ Член 2, буква д) от Директива 98/84/ЕО

⁵ Член 5 от Директива 98/84/ЕО

получават компенсации за евентуални щети, понесени вследствие на незаконна дейност.

8. През 1999 г. Съветът на Европа започна да съставя Европейска конвенция за правната защита на услуги, основаващи се на или състоящи се от достъп под условие.
9. Разширената и ефективна защита на услуги, основаващи се на или състоящи се от достъп под условие, изглежда особено необходима. Всъщност много европейски държави, които не са членки на Европейския съюз, могат да се превърнат в средища за разработване и разпространение на устройства за пиратство на услуги, основаващи се на достъп под условие, след като тяхната правна система не предвижда санкции за тази твърде специфична пиратска дейност. Следователно бе желателно да се разширят разпоредбите на Директива 98/84/ЕО и да се създаде обща и ефективна рамка на европейско равнище за защитата на услугите.
10. С решение от 22 юни 1999 г.⁶ Съветът упълномощи Комисията да участва, от името на Европейската общност, в преговорите по конвенцията.
11. Насоките за преговори, дадени на Комисията, целяха Европейската конвенция да приеме определения и мерки, общи с тези от Директива 98/84/ЕО, и съвместимостта между двата инструмента да бъде максимална.
12. Преговорите се увенчаха с успех и Конвенцията, приета на 24 януари 2001 г., е напълно съвместима с Директива 98/84/ЕО.
13. На практика конвенцията възпроизвежда в най-същественото разпоредбите на Директива 98/84/ЕО. По този начин са защитени системите, основаващи се на или състоящи се от достъп под условие на същите незаконни дейности като тези, изброени в Директива 98/84/ЕО.
14. Между двата текста се появяват някои минимални текстови различия. Конвенцията не инкриминира само изработването на незаконни устройства, но също така и тяхното производство. Също така санкциите, предвидени относно дейностите, определени като незаконни, тук са по-ясно определени, докато Конвенцията предвижда те да бъдат наказателни, административни или други. Следователно, подобно на Директива 98/84/ЕО, санкциите следва да бъдат пропорционални, възпиращи и ефективни. В заключение, тези разлики в текста в Конвенцията на Съвета на Европа с нищо не изменят съдържанието и прилагането на директивата на Общността.
15. Конвенцията е отворена за участието на Европейския съюз. Освен това в член 11, параграф 4 от нея изрично се предвижда, че в отношенията помежду им Страните, които са членки на Европейската общност, прилагат правилата на Общността и следователно не трябва да прилагат правилата, произтичащи от настоящата Конвенция, освен когато няма правило на Общността, уреждащо засегнат конкретен въпрос. Тази клауза за прекъсване в полза на държавите-членки на Европейския съюз осигурява върховенството на правилата на ЕС.

⁶ Непубликувано в ОВ. Réf.: 9556/99.

16. С втория доклад за оценка на директива 98/84/ЕО, приет на 30 септември 2008 г.⁷, Комисията установи, че подписването на Конвенцията от Европейския съюз би трябвало да доведе до по-широка ратификация от страна на държавите, членки на Съвета на Европа и също така да позволи правната защита на услугите, основаващи се на достъп под условие, да се разпростира извън границите на ЕС.
17. Европейската конвенция за правната защита на услуги, основаващи се на или състоящи се от достъп под условие, бе подписана от името на Европейския съюз на (...) при условие, че евентуално се сключи на по-късна дата.
18. Вследствие на това Комисията препоръчва на Съвета да пристъпи към сключването на настоящата конвенция, което ще позволи да се разшири приложното поле на правната рамка, създадена с Директива 98/84/ЕО и също така ще позволи продължаването на успешната борба срещу заплахите спрямо защитените услуги.

⁷

COM(2008) 593 окончателен, непубликувано в ОВ

Предложение за

РЕШЕНИЕ НА СЪВЕТА

**относно сключването на Европейската конвенция за правната защита на услуги,
основаващи се на или състоящи се от достъп под условие**

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално неговия член 207, параграф 4 във връзка с член 218, параграф 6, буква а), подточка v) от него,

като взе предвид предложението на Комисията⁸,

като взе предвид одобрението на Европейския парламент,

като има предвид, че:

- (1) На (...) Съветът упълномощи Комисията да договори със Съвета на Европа от името на Европейската общност, конвенция за правната защита на услуги, основаващи се на или състоящи се от достъп под условие;
- (2) Европейската конвенция за правната защита на услуги, основаващи се на или състоящи се от достъп под условие бе приета на 24 януари 2001 г. и влезе в сила на 1 юли 2003 г.;
- (3) Конвенцията създава нормативна рамка, почти идентична с Директива 98/84/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 20 ноември 1998 година относно правната защита на услуги, основаващи се на или състоящи се от достъп под условие⁹;
- (4) Сключването на конвенцията би позволило да се изпрати силно послание в подкрепа на тази конвенция и по този начин да се допринесе за разпространето на разпоредбите на Директива 98/84/ЕО отвъд границите на ЕС, както и да се създаде общо за цяла Европа законодателство за услугите, основаващи се на или състоящи се от достъп под условие;
- (5) Съгласно Решение (...) на Съвета, Европейската конвенция за правната защита на услуги, основаващи се на или състоящи се от достъп под условие, бе подписана от името на Европейския съюз на (...) при условие, че евентуално се сключи на по-късна дата.

⁸ ОВ С [...], [...], стр. [...].

⁹ ОВ L 320, 28 ноември 1998 г., стр. 54.

(6) Това споразумение следва да бъде одобрено.

ПРИЕ НАСТОЯЩОТО РЕШЕНИЕ:

Член 1

Европейската конвенция за правната защита на услуги, основаващи се на или състоящи се от достъп под условие се одобрява.

Текстът на конвенцията се съдържа в приложение 1 към настоящото решение.

Член 2

1. Председателят на Съвета е оправомощен да определи лицето (лицата), което (които) е (са) упълномощено (упълномощени) да депозира (депозират) от името на Европейския съюз акта на одобрение, както е предвидено в член 12 от Конвенцията, за да изрази съгласието на Европейския съюз да бъде обвързан като страна по нея.

2. Председателят на Съвета е оправомощен да определи лицето (лицата), което (които) е (са) упълномощено (упълномощени) да издадат едностранната декларация, посочена в приложение 2 към настоящото решение, в момента на депозиране на акта за одобрение.

Член 3

Настоящото решение влиза в сила в деня на приемането му. То се публикува в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Съставено в Брюксел на [...] година.

*За Съвета:
Председател*

ПРИЛОЖЕНИЕ 1

Европейска конвенция за правната защита на услуги, основаващи се на или състоящи се от достъп под условие

Преамбюл

Държавите членки на Съвета на Европа, другите държави и Европейската общност, страни към настоящата Конвенция,

Като вземат под внимание, че целта на Съвета на Европа е да постигне по-голямо единство между членовете си;

Като имат предвид Препоръка № R (91) 14 на Комитета на министрите относно законовата защита на кодираните телевизионни услуги;

Като вземат под внимание, че пиратството на декодиращи съоръжения за кодирани услуги все още е проблем в цяла Европа;

Като отбелязват, че нови видове услуги и устройства за условен достъп, както и нови форми за незаконен достъп до тях, се появиха след приемането на гореспоменатата препоръка;

Като отбелязват също така, че съществува голямо разнообразие между европейските държави относно законодателството, насочено към защита на услугите, базирани на или представляващи условен достъп;

Като отбелязват още, че незаконният достъп застрашава икономическата жизненост на организациите, предоставящи услуги по радиоразпръскване и услуги на информационното общество, и като следствие, може да повлияе на разнообразието на програмите и услугите, предлагани на обществото;

С убедеността, че е необходимо да се следва обща политика, насочена към защитата на услугите, базирани на или представляващи условен достъп;

С убедеността, че наказателни, административни или други санкции могат да играят ефективна роля в предотвратяването на незаконни дейности срещу услугите с условен достъп;

С увереността, че особено внимание трябва да се обърне на забранените дейности, които се предприемат с търговска цел;

Като вземат под внимание съществуващите международни юридически средства, които съдържат разпоредби, отнасящи се за защитата на услугите, базирани на или представляващи условен достъп,

се споразумяват както следва:

Раздел I - Общи разпоредби

Член 1 - Предмет и цел

Настоящата конвенция се отнася до услуги по радиоразпръскването и услуги на информационното общество, предлагани срещу заплащане и базирани на или представляващи условен достъп. Целта на настоящата Конвенция е да обяви за незаконни на територията на страните по Конвенцията определен брой дейности, които позволяват неразрешен достъп до защитени услуги и да доближи законодателствата на Страните по Конвенцията в тази област.

Член 2 - Дефиниции

За целите на настоящата Конвенция:

- а) „защитена услуга“ означава която и да е от следните услуги, когато се предоставят срещу заплащане и на базата на условен достъп:
- - услуги за телевизионни програми, както са дефинирани в Член 2 на изменената Европейска конвенция за трансгранична телевизия;
 - - услуги за звуково радиоразпръскване, означаващи радиопрограми, предназначени за приемане от обществеността, предавани по проводници или ефирно, включително и чрез спътник;
 - - услуги на информационното общество, в смисъл на услуги, доставяни по електронен път на разстояние и при индивидуална заявка от получателя на услугите;

или предоставяне на условен достъп до горните услуги, разглеждано като цялостна услуга;

- б) „условен достъп“ означава всяка техническа мярка и/или устройство, позволяващо достъп в разбираема форма и подлежаща на предварително индивидуално оторизиране, до една от услугите, упоменати в подточка а. на настоящия член;
- в) „устройство за условен достъп“ означава всяко оборудване, софтуер и/или средство, предназначени или приспособени да дават достъп в разбираема форма до една от услугите, упоменати в подточка а. на настоящия член;
- г) „забранено устройство“ означава всяко съоръжение, софтуер и/или средство, предназначени или приспособени да дават достъп в разбираема форма до една от услугите, упоменати в подточка а. на настоящия член, без оторизирането на предоставителя на услуги.

Член 3 - Благодетелствани лица

Настоящата Конвенция се прилага за всяко юридическо или физическо лице, предлагащо защитена услуга, както е дефинирана в Член 2.а по-горе, независимо от неговата националност и от това дали се намира или не под юрисдикцията на страна по Конвенцията.

Раздел II - Забранени дейности

Член 4 - Нарушения

Счита се за незаконно да се извършва една от следните дейности на територията на Страна по Конвенцията:

- а) изработване или производство на забранени устройства с търговски цели;
- б) внос на забранени устройства с търговски цели;
- в) разпространение на забранени устройства с търговски цели;
- г) продажба или наемане на забранени устройства с търговски цели;
- д) притежание на забранени устройства с търговски цели;
- е) монтиране, поддържане или заменяне на забранени устройства с търговски цели;
- ж) търговска промоция, маркетинг или реклама на забранени устройства.

Всяка страна по Конвенцията може по всяко време с декларация, адресирана до Генералния секретар на Съвета на Европа, да съобщи, че тя ще обяви и други дейности за незаконни, освен тези, посочени в параграф 1 на настоящия Член.

Раздел III - Санкции и правови мерки

Член 5 - Санкции за незаконни дейности

Страните по Конвенцията предприемат мерки да направят незаконните дейности, уточнени в Член 4 по-горе, наказуеми чрез наказателни, административни или други санкции. Тези мерки са ефикасни, разубеждаващи и пропорционални на потенциалните последиствия от незаконната дейност.

Член 6 - Мерки за конфискация

Страните по Конвенцията предприемат такива съответни мерки, каквито може да са необходими, за да се позволи изземване и конфискация на забранените средства или промоционния, маркетингов или рекламен материал, използван при извършване на нарушения, както и конфискация на всякакви печалби или финансови облаги, произтичащи от незаконната дейност.

Член 7 - Граждански дела

Страните по Конвенцията предприемат необходимите мерки, за да гарантират, че предоставителите на защитени услуги, чиито интереси са засегнати от незаконна дейност, уточнена в Член 4 по-горе, имат достъп до съответните правови мерки, включително завеждане на съдебен процес за вреди и загуби и получаване на съдебно предписание или друга превантивна мярка, и, където е приложимо, да подадат молба за отстраняване на забранените устройства от търговските канали.

Раздел IV - Изпълнение и изменения

Член 8 — Международно сътрудничество

Страните по Конвенцията се задължават да си оказват взаимна помощ, за да привеждат в действие настоящата Конвенция. Страните по Конвенцията взаимно съгласуват , в съответствие с разпоредбите на съответните международни документи за международно сътрудничество по наказателните или административните въпроси и със своите вътрешни закони, най-широк обхват от мерки за сътрудничество при разследванията и съдебните дела, отнасящи се за наказателните или административни нарушения, в съответствие с настоящата Конвенция.

Член 9 — Многостранни консултации

1. Страните по Конвенцията, в рамките на двугодишен период, считан от датата на влизане в сила на настоящата Конвенция и на всеки две години след това, и всеки път, когато дадена страна по Конвенцията поиска това, пристъпват към многостранни консултации в рамките на Съвета на Европа, за да разгледат прилагането на настоящата Конвенция и целесъобразността от разширяване или ревизиране на някоя от разпоредбите ѝ, в частност по отношение на дефинициите по силата на Член 2. Тези консултации се провеждат на срещи, свикани от Генералния секретар на Съвета на Европа.
2. Всяка Страна по Конвенцията може да бъде представена на многостранните срещи от един или повече делегата. Всяка Страна по Конвенцията има право на гласуване. Всяка държава - Страна по Конвенцията има право на един глас. Що се отнася до въпроси в рамките на компетенцията ѝ, Европейската общност упражнява правото си на гласуване с брой на гласове равен на броя на държавите - членки, които са Страни по Конвенцията. Европейската общност не упражнява правото си на глас, когато се гласува по въпрос, който е извън компетенцията ѝ. Европейската общност не упражнява правото си на глас, когато се гласува по въпрос, който е извън компетенцията ѝ.
3. Всяка държава, спомената в Член 12, параграф 1, или Европейската общност, която не е Страна по настоящата Конвенция, може да бъде представлявана на консултативните срещи от наблюдател.
4. След всяка консултация, Страните по Конвенцията представят на Комитета на Министрите на Съвета на Европа доклад за консултацията и за функционирането на настоящата Конвенция, включително, ако се счете за необходимо, предложения за изменение на Конвенцията.
5. За спазване на разпоредбите на настоящата Конвенция, Страните по Конвенцията съставят вътрешни правила за консултативните срещи.

Член 10 — Изменения

1. Всяка Страна по Конвенцията може да предложи изменения в настоящата Конвенция.
2. За всяко предложение за изменение се информира Генералният секретар на Съвета на Европа, който го съобщава на държавите - членки на Съвета на Европа, на другите държави - Страни по Европейската конвенция за културата, на Европейската общност и на всяка държава, която не е член, но която е присъединена към или е поканена да се присъедини към настоящата Конвенция, в съответствие с разпоредбите на Член 13.

3. Всяко изменение, предложено в съответствие с разпоредбите на предходния параграф, се разглежда в рамките на шест месеца от датата, на която то е разпространено от Генералния секретар на многостранно консултативно съвещание, на което може да бъде прието с мнозинство от две трети от държавите, които са ратифицирали Конвенцията.
4. Приетият от многостранната консултативна среща текст се предоставя за одобрение на Комитета на Министрите. След като веднъж е одобрен, текстът на изменението се предава на Страните по Конвенцията за приемане.
5. Всяко изменение влиза в сила на тридесетия ден, след като Страните по Конвенцията са информирали Генералния секретар за приемането на същото.
6. На основата на препоръка, изказана на многостранна консултативна среща, Комитетът на министрите може да реши, с мнозинството, предвидено в Член 20, подточка „г“ от Устава на Съвета на Европа, и с единодушно гласуване на представителите на Страните по Конвенцията, оправомощени да участват в Комитета, че конкретно изменение влиза в сила след изтичането на период от две години от датата, на която е предадено на Страните по Конвенцията за приемане, освен ако някоя Страна не е изказала възражение до Генералния секретар на Съвета на Европа срещу влизането му в сила. В случай, че такова възражение е постъпило, изменението влиза в сила на първия ден от месеца, следващ датата, на която изказалата възражението Страна по Конвенцията, депозира документа си за приемане на изменението при Генералния секретар на Съвета на Европа.
7. Ако дадено изменение се одобри от Комитета на Министрите, но не е влязло още в сила в съответствие с параграфи 5 или 6 по-горе, държава или Европейската общност не могат да изразят съгласието си да бъдат обвързани от Конвенцията, без същевременно да приемат изменението.

Член 11 — Взаимовръзки с другите конвенции или споразумения

1. Настоящата Конвенция не нарушава правата и задълженията, произтичащи от многостранни международни конвенции относно други въпроси.
2. Страните по Конвенцията могат да сключват двустранни или многостранни споразумения помежду си, отнасящи се до въпроси уредени от настоящата Конвенция, с цел допълване или засилване на разпоредбите ѝ или улесняване прилагането на утвърдените от нея принципи.
3. Ако две или повече Страни вече са сключили споразумение или договор относно предмет, разискван в настоящата Конвенция, или по някакъв друг начин са установили отношенията си относно този предмет, те имат право да прилагат това споразумение, договор или спогодба вместо настоящата Конвенция, ако това улеснява международното сътрудничество.
4. При взаимните си отношения Страните, които са членки на Европейската общност, прилагат правилата на Общността и следователно не трябва да прилагат правилата, произтичащи от настоящата Конвенция, освен когато няма правило на Общността, уреждащо засегнат конкретен въпрос.

Раздел V — Заключителни разпоредби

Член 12 — Подписване и влизане в сила

1. Настоящата Конвенция е отворена за подписване от държавите - членки на Съвета на Европа и от другите държави -Страни по Европейската конвенция за културата, както и от тези на Европейската общност. Тези държави и Европейската общност могат да изразяват съгласието си да бъдат обвързани чрез:
 - а) подпис без условие за ратифициране, приемане или одобрение; или
 - б) подпис, подлежащ на ратифициране, приемане или одобрение, последван от ратифициране, приемане или одобрение.
2. Документите за ратифициране, приемане или одобрение се депозират при Генералния секретар на Съвета на Европа.
3. Настоящата Конвенция влиза в сила на първия ден от месеца, следващ изтичането на тримесечния период, след датата на която три държави са изразили съгласието си да бъдат обвързани с Конвенцията в съответствие с разпоредбите на предходния параграф.
4. По отношение на всяка държава-Страна към Конвенцията или Европейската общност, която в последствие изразява съгласието си да бъде обвързана с нея, Конвенцията влиза в сила на първия ден от месеца, следващ изтичането на тримесечен период след датата на изразяване на съгласието за обвързване с Конвенцията в съответствие с разпоредбите на параграф 1.

Член 13 — Присъединяване към Конвенцията на държави, които не са членки

1. След влизането в сила на настоящата Конвенция, Комитетът на министрите към Съвета на Европа, след консултиране със Страните по Конвенцията, може да покани всяка държава, която не е упомената в Член 12, параграф 1, да се присъедини към настоящата Конвенция с решение, взето с мнозинството, предвидено в Член 20 „г“ на Устава на Съвета на Европа, и с единодушно гласуване на представителите на договарящите държавите, оправомощени да вземат участие в Комитета.
2. По отношение на всяка присъединяваща се държава Конвенцията влиза в сила на първия ден от месеца, следващ изтичането на тримесечния период след датата на депозиране на документа за присъединяване при Генералния секретар на Съвета на Европа.

Член 14 — Териториално действие

1. Всяка държава или Европейската общност може в момента на подписването, или когато депозира документа си за ратификация, приемане, одобрение или присъединяване, да определи територия или територии, за които ще се прилага настоящата Конвенция.

2. Всяка държава или Европейската общност може впоследствие, чрез декларация, адресирана до Генералния секретар на Съвета на Европа, да разшири прилагането на настоящата Конвенция върху всяка друга територия, определена в декларацията. По отношение на тази територия, Конвенцията влиза в сила първия ден от месеца, следващ изтичането на тримесечния период след датата на получаване на такава декларация от Генералния секретар.
3. Всяка декларация, направена по силата на двата предходни параграфа, може по отношение на всяка територия, определена в такава декларация, да бъде оттеглена чрез уведомление, адресирано до Генералния секретар. Оттеглянето влиза в сила първия ден от месеца, следващ изтичането на тримесечния период след датата на получаване на такава уведомление от Генералния секретар.

Член 15 — Уговорки

Не могат да се правят никакви уговорки към настоящата Конвенция.

Член 16 — Уреждане на спорове

В случай на спор между Страните по Конвенцията относно тълкуването или прилагането ѝ, засегнатите Страни ще се стараят да постигнат приятелско уреждане на спора чрез преговори или други мирни средства по техен избор, включително предаване на спора на арбитражен трибунал, чиито решения ще бъдат задължителни за Страните.

Член 17 — Денонсиране

1. Всяка Страна може по всяко време да денонсира настоящата Конвенция чрез уведомление, адресирано до Генералния секретар на Съвета на Европа.
2. Такова денонсиране влиза в сила първия ден от месеца, следващ изтичането на тримесечния период след датата на приемане на уведомлението от Генералния секретар.

Член 18 — Уведомления

Генералният секретар на Съвета на Европа уведомява държавите членки на Съвета на Европа, другите държави-Страни по Европейската конвенция за културата, Европейската общност и всяка друга държава, която се е присъединила към настоящата Конвенция за:

- а) всяко подписване в съответствие с Член 12;
- б) депозирането на всякакъв документ за ратифициране, приемане, одобрение или присъединяване в съответствие с Членове 12 или 13;
- в) всяка дата за влизане в сила на настоящата Конвенция в съответствие с Членове 12 и 13;
- г) всяка декларация, направена в съответствие с Член 4;
- д) всяко предложение за изменение, направено по силата на Член 10;

- е) всеки друг акт, уведомление или съобщение, свързани с настоящата Конвенция.

В свидетелство на което, долуподписаните, бидейки надлежно оправомощени за това, подписват настоящата Конвенция.

Съставено в Страсбург на 24 януари 2001 г. на английски и на френски, като двата текста са еднакво автентични, в единствен екземпляр, който ще бъде депозиран в архивите на Съвета на Европа. Генералният секретар на Съвета на Европа ще предаде утвърдени копия на всяка държава от Съвета на Европа, на другите държави страни по Европейската конвенция за културата, на Европейската общност и на всяка държава, поканена да се присъедини към настоящата Конвенция.

ПРИЛОЖЕНИЕ 2

Декларация на Европейския съюз

[предоставя се на Генералния секретар на Съвета на Европа по време на подаването на документа за одобряването на Конвенцията]

Конвенцията възлага на Комитета на министрите към Съвета на Европа пълномощия да реши относно приемането на поправките, както и относно приемането на държави, които не са членки. Въпреки че е страна по настоящата конвенция, Европейският съюз отново констатира, че ще бъде лишен от това правомощие, ако няма никакво право на глас в Комитета на министрите, за разлика от държавите-членки на Съвета на Европа, дори и ако не са страни по конвенцията. Тази ситуация не позволява на ЕС упражнява напълно всичките си права, произтичащи от конвенцията, въпреки че съюзът трябва да изпълнява всички задължения по нея.

ЕС наблюдава ситуацията със загриженост, както вече е имал възможността да направи в други случаи. Съюзът не може да приеме неспазването на равнопоставеността между страните, което се получава на практика и следователно участието му в настоящата конвенция не би трябвало да се счита за прецедент, който предполага приемане на тази ситуация и в бъдеще.

ЕС счита, че са необходими обсъждания с компетентните органи от Съвета на Европа, за да се разгледат възможностите за адаптиране на тези процедури в съществуващите конвенции на Съвета на Европа, които са открити за подписването от страна на ЕС и/или в бъдещите конвенции.